

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீரங்கநாயகி ஸமேத ஸ்ரீரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்ரீகமலவல்லி நாயகி ஸமேத ஸ்ரீ அழகியமணவாள பரப்ரஹ்மணே நம:

(உறையூர் “நம்நாச்சியார்” கமலவல்லி)

ஸ்ரீ பாஞ்சராத்திர ஆகம நூலான

ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ தந்திரம்

(ஐந்தாம் அத்யாயம்)

இதற்கான ச்லோகம் மற்றும் பொருள் – தமிழில்

நம்பெருமாள், எம்பெருமானார் அருளால் முயன்றவன்

ஸ்ரீ அஹோபிலதாஸன் க. ஸ்ரீதரன்

Email: sridharan_book@yahoo.com

அத்யாயம் – 5

5-1 யா ஸாஹம்தா ஹரேராத்யா ஸர்வாகாரா ஸநாதநீ
சுத்த ஆனந்த சிதாகாரா ஸர்வத: ஸமதாம் கதா

பொருள் - மஹாலக்ஷ்மி கூறுவது: ஸ்ரீஹரியின் உண்டாகும் “நான் என்ற எண்ணமே” பல ரூபங்களாக வெளிப்படுகிறது. இவை தொன்று தொட்டு, தொடக்கம் என்பதே இல்லாமல், தூய்மையானதாக, ஆனந்தமயமாக, ஞானமயமாக உள்ளது. இத்தகைய அவனது எண்ணமாக (“நான் என்ற அஹங்கார எண்ணமாக”) நான் உள்ளேன்.

5-2 ஸாஹம் ஸிஸ்ருக்ஷயா யுக்தா ஸ்வல்பால்பேநாத்மபிந்துநா
ஸ்ருஷ்டிதம் க்ருதவதீ சுத்தாம் பூர்ண ஷாட்குண்ய விக்ரஹாம்

பொருள் – அனைத்தையும் ஸ்ருஷ்டிக்க வேண்டும் என்ற இச்சை எனக்கு ஏற்படும்போது, சுத்த ஸ்ருஷ்டியை நான் தொடங்குகிறேன். அப்போது எனது சிறு சிறு பகுதிகளானவை, என்னுடைய ஆறு குணங்களையும் முழுமையாகக் கொண்டு வடிவம் எடுத்தபடி இதனைச் செய்கின்றன.

5-3 அநுஜ்ஞித ஸ்வரூபாஹம் மதீயே நால்ப பிந்துநா
மஹாலக்ஷ்மீ: ஸமாக்யாதா த்ரைகுண்ய பரிவர்த்திநீ

பொருள் – எனது முழுமையான வடிவமானது இது போன்று பிரிவதில்லை. எனது ஒரு சிறிய பகுதியே மூன்று குணங்களின் வடிவமாகத் தோன்றி இவற்றைச் செய்கின்றன. இந்தப் பகுதியே மஹாலக்ஷ்மி எனப்படுகிறாள்.

5-4 ரஜ: ப்ரதாந தத்ராஹம் மஹாஸ்ரீ: பரமேச்வரீ
மதீயம் யத்தமோரூபம் மஹா மாயேதி ஸ ஸம்ருதா

பொருள் – ஸ்ருஷ்டியின்போது ரஜோகுணம் அதிகமாக உள்ள மஹாலக்ஷ்மியின் பகுதியானது மஹாஸ்ரீ என்றும், பரமேச்வரீ என்றும் கூறப்படுகிறது. இது போன்று தமோகுணம் அதிகம் உள்ள அவளது பகுதியானது மஹாமாயா எனப்படும்.

5-5 மதீயம் ஸத்த்வரூபம் யந் மஹா வித்யேதி ஸா ஸ்ம்ருதா
அஹம் ச தே ச காமிந்யௌ தா வயம் திஸ்ர ஊர்ஜிதா:

பொருள் – ஸத்த்வகுணம் மட்டுமே நிறைந்த மஹாலக்ஷ்மியின் பகுதியானது மஹாவித்யா எனப்படும். மஹாஸ்ரீ எனப்படும் நானும், மற்ற இருவரும் (மஹாமாயா, மஹாவித்யா) சேர்ந்து, நாங்கள் மூவரும் இணைந்து ஸ்ருஷ்டி செய்ய விரும்பியபடி உள்ளோம்.

5-6 ஸ்ருஷ்டவத்யாஸ்து மிதுநாந்யநூரூபாணி ச த்ரிதா
மதீயம் மிதுநம் யத்தந்மாநஸம் ருசிராக்ருதி

பொருள் - அதன் பின்னர் எங்கள் மூவரிடமிருந்து (மஹாஸ்ரீ, மஹாமாயா, மஹாவித்யா) மூன்று ஆண்-பெண் ஜோடிகள் (ஒவ்வொருவரிடமிருந்து ஒரு ஜோடி) உருவாகின்றன. எனது மனதாலேயே ஸ்ருஷ்டி செய்யப்பட்ட இந்த மூன்று ஜோடிகளும் மிகவும் அழகாகவே காணப்படும்.

5-7 ஹிரண்யகர்ப்பம் பத்மாஷ்டம் ஸுந்தரம் கமலாஸநம்
ப்ரத்யும்நாம் சாதிதம் வித்தி ஸம்பூதம் மயி மாநஸம்

பொருள் – எனது ப்ரத்யும்ன அம்சத்திற்கும் மஹாஸ்ரீக்கும் ஹிரண்யகர்ப்பம் என்பது அழகான கண்களுடனும், அழகான உடலுடனும், தாமரையில் அமர்ந்ததாகவும் தோன்றுகிறது. இந்தப் படைப்பு எனது ப்ரத்யும்ந அம்சத்தால் மானஸீகமாகப் படைக்கப்படுவதாகும்.

5-8 ததா விதிர்விரிஞ்ச்ச்ச ப்ரஹ்மா ச புருஷ: ஸ்ம்ருத:
ஸ்ரீ: பத்மா கமலா லக்ஷ்மீஸ்தத்ர நாஸீ ப்ரகீர்த்திதா

பொருள் - அந்த ஹிரண்யகர்ப்பத்திலிருந்து ஆண்களாகிய தாதா, விதாதா, விரிஞ்சி, ப்ரம்மன் ஆகியோரும், பெண்களாகிய ஸ்ரீ, பத்மா, கமலா, லக்ஷ்மி ஆகியோரும் வெளிப்படுகின்றனர்.

5-9 ஸங்கர்ஷண அம்சதோ த்வந்த்வம் மஹாமாயா ஸமுத்பவம்
த்ரிநேத்ரம் சாரு ஸர்வாங்கம் மாநஸம் தத்ர ய: புமாந்

பொருள் - மஹாமாயா என்ற எனக்கும், ஸங்கர்ஷண அம்சத்திற்கும் மானஸீகமாக நிகழும் தொடர்பு மூலம் உண்டாகும் ஜோடிகள் மூன்று கண்களுடனும், அழகான உடல் அமைப்புகளுடனும் உள்ளனர்.

5-10 ஸ ருத்ர: சங்கர: ஸ்தானு: கபர்த்தி ச த்ரிலோசந
தத்ர த்ரயீச்வரா பாஷா வித்யா சைவாஷுரா ததா

பொருள் - இவர்களில் ருத்ரன், சங்கரன், ஸ்தானு, கபர்த்தி, த்ரிலோசனன் ஆகியோர் புருஷர்கள் ஆவர். மூன்று ஈச்வரர்களாகிய வித்யா, பாஷா, அஷுரா....

5-11 காமதேனுச்ச விஜ்ஞேய ஸா ஸ்தீ கௌச்ச ஸரஸ்வதீ
அநிருத்த அம்ச ஸம்பூதம் மஹா வித்யா ஸமுத்பவம்

பொருள் - காமதேனு மற்றும் ஸரஸ்வதி ஆகியவர்கள் ஸ்தீகள் ஆவர். மஹாவித்யா என்ற எனக்கும் அநிருத்தனுக்கும் ஏற்படும் மானஸீகமான தொடர்பு காரணமாக சில ஜோடிகள் உற்பத்தி ஆகின்றனர்.

5-12 மிதுநம் மானஸம் யுத்தத் புருஷ தத்ர கேசவ:
விஷ்ணு: க்ருஷ்ணோ ஹ்ருஷீகேசோ வாஸுதேவோ ஜநார்த்தன:

பொருள் - இப்படியாக (அநிருத்தனுக்கும் மஹாவித்யாவுக்கும்) மானஸீகத் தொடர்பு காரணமாகப் பிறந்தவர்களில் புருஷர்களாக உள்ளவர்கள் - கேசவன், விஷ்ணு, க்ருஷ்ணன், ஹ்ருஷீகேசன், வாஸுதேவன் மற்றும் ஜநார்த்தனன் ஆவர்.

5-13 உமா கௌரீ ஸதீ சண்டா தத்ர ஸ்தீ ஸுபகா ஸதீ
ப்ராஹமணஸ்து த்ரயீ பத்நீ ஸா பபூவ மமாஜ்ஞய

பொருள் - இவர்கள் உமா, கௌரீ, ஸதீ, சண்டா ஆகியோர் ஆவர். எனது ஆணைப்படி மூன்று பெண்கள் மூன்று ஆண்களுக்குப் பத்னியானார்கள். அவர்களில் ஸுபகா என்பவள் ப்ரம்மனுக்கும்

5-14 ருத்ரஸ்ய தயிதா கௌரீ வாஸுதேவஸ்ய ச அம்புஜா
ரஜஸஸ் தமஸச்ச ஏவ ஸத்த்வஸ்ய ச விவர்த்தநம்

பொருள் - கௌரீ ருத்ரனுக்கும், அம்புஜா வாஸுதேவனுக்கும் பத்னியானார்கள். இப்படியாக ரஜஸ் தமோ மற்றும் ஸத்வ குணங்களின் ஸ்ருஷ்டி கூறப்படுவது நிறைவு பெறுகிறது.

5-15 ஆத்யம் பர்வ ததேதத்தே கதிதம் மிதுந த்ரயம்
மத்யமம் பர்வ வக்ஷ்யாமி குணாநாம் தத் இதம் ச்ருணு

பொருள் - மேலும் தொடக்கத்தில் என்னால் ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்ட மூன்று ஜோடிகள் குறித்தும் கூறிவிட்டேன். இனி இந்தக் குணங்கள் குறித்த ஸ்ருஷ்டியின் இடைப்பட்ட கால கட்டத்தைப் பற்றிக் கூறுகிறேன், கேட்பாயாக.

5-16 பாஷ்யா ஸஹ ஸம்பூய விரிஞ்ச: அண்டமஜீஜநத்
மத் ஆஜ்ஞயா பிபேதைதத்ஸ கௌர்ய ஸஹ சங்கர:

பொருள் - ப்ரம்மனும் ஸரஸ்வதியுமாக இணைந்து அண்டத்தை உற்பத்தி செய்தனர். அதன் பின்னர் எனது ஆணைக்கு ஏற்ப ருத்ரனும் கௌரியுமாகச் சேர்ந்து அந்த அண்டத்தில் பலவிதமான பேதங்களை உண்டாக்கினர்.

5-17 அண்டமத்யே ப்ரதாநம் யத் கார்யம் ஆஸீத்து வேதஸ:
தத் ஏதத் பாலயாமாஸ பத்மயா ஸஹ கேசவ:

பொருள் - அந்த அண்டத்தில் ப்ரதானம் உற்பத்தி செய்யப்பட்டது. இதனை ப்ரம்மன் செய்தான். அதன் பின்னர் அந்தப் ப்ரதானத்தை கேசவனும் பத்மாவும் பாதுகாத்தனர்.

5-18 தத் ஏதத் மத்யமம் பர்வ குணாநாம் பரிகீர்த்திதம்
த்ருதீயம் பர்வ வக்ஷ்யாமி ததிஹைகமநா: ச்ருணு

பொருள் - இப்படியாக குணங்களின் மத்தியப்பகுதி உற்பத்தியானது என்னால் கூறப்பட்டது. இனி மூன்றாவது பகுதி குறித்து நான் கூறப் போவதைக் கேட்பாயாக.

5-19 அண்டமத்யே ப்ரதாநம் ஹி யத் தத்ஸதஸதாத்மகம்
த்ரைகுண்யம் ப்ரக்ருதிர்வ்யோம ஸ்வபாவோ யோநி: அக்ஷரம்

பொருள் - அண்டத்தின் நடுவில் உள்ளதான ப்ரதானம் என்பது அனைத்தையும் தன்னுள் அடக்கியதாக உள்ளது. தன்னுடைய காரணப் பொருளாக மூன்று குணங்களையும் கொண்டுள்ளது. அனைத்திற்கும் பிறப்பிடமாகவும், தன்னுள் ஏதும் இல்லாததாகவும், அழியாததாகவும் உள்ளது.

5-20 தத் ஏதத் ஸலிலீ க்ருத்ய தத்த்வம் அவ்யக்த ஸம்ஜ்ஞகம்
ஹ்ருஷீகேச: ஸ பகவாந் மத்மய ஸஹ வித்யயா

பொருள்- அதன் பின்னர் அவ்யக்தம் என்று கூறப்படும் இந்தப் ப்ரதானமானது நீராக மாற்றப்பட்டு, அந்த நீரின் மீது ஹ்ருஷீகேசன் சயனித்தான். அவனது திருவடிகளில் பத்மாவும், வித்யாவும் காணப்பட்டனர்.

5-21 அப்ஸு ஸம்சயனம் சக்ரே நித்ராயோகம் உபாகத:
யாலா ப்ரோக்தா மஹாகாளீ ஸ நித்ரா தாமஸீ அபூத்

பொருள் - சக்ரனே! இப்படியாகச் சயனித்த ஹ்ருஷீகேசன் யோக நித்திரையில் ஆழ்ந்தான். மஹாகாளீ எனப்படுபவள், தாமஸம் நிறைந்த அவனுடைய நித்திரையாக மாறினாள்.

5-22 ச யா நஸ்ய ததா பத்மம் அபூந்நாப்யாம் புரந்தர
தத்த்காலமயமாக்யாதம் பங்கஜம் யதபங்கஜம்

பொருள் - இந்திரனே! இப்படியாகச் சயனித்தபடி இருந்தபோது, அவனுடைய திருநாபியில் இருந்து ஒரு அழகான தாமரை மலர் வெளிவந்தது. மண்ணில் இருந்து வெளிவராமல் அவனுடைய திருநாபியில் இருந்து வெளிவந்த அந்தத் தாமரை மலரானது காலமயம் எனப்பட்டது.

5-23 ஜலாதிகரணம் பத்மம் ஆதர: புஷ்கரம் ததா
சக்ரம் ச புண்டரீகம் சேத்யேவம் நாமாநி தஸ்ய து

பொருள் - தண்ணீரில் இருந்து தோன்றாமல் பகவானின் திருநாபியில் இருந்து வெளிப்பட்ட அந்தத் தாமரையானது பத்மம், ஆதாரம், புஷ்கரம், சக்ரம், புண்டரீகம் என்று பல பெயர்களால் அழைக்கப்பட்டது.

5-24 சித் அசித் தத்த்வமாக்யாதம் சேதனச்சித் ப்ரகீர்த்தித்:
அசித் த்ரைகுண்யம் இதி உக்தம் கீத்ருக் கால: அபர: ஸ்ம்ருத

பொருள் - இந்திரன் மஹாலக்ஷ்மியிடம், “சித், அசித் என்ற இரு தத்துவங்களைப் பற்றி நீ விளக்கினாய். சித் என்பது ஞானமயமாக உள்ளது என்பதையும், அசித் என்பது முன்று

குணங்களை உள்ளடக்கியது என்பதையும் கூறினாய். காலம் என்பதைப் பற்றி நீ கூறுவாயாக”, என்றான்.

5-25 அசித் அம்ச: அபர: கால த்ரைகுண்யம் அபரம் ஸ்ம்ருதம்
பலாதிகம் து யத் பூர்வம் ஷாட்குண்யே த்ரிகம் ஈரிதம்

பொருள் - மஹாலக்ஷ்மி விடை அளிக்கத் தொடங்கினாள் - அசித் அம்சமாக உள்ள காலம் என்பது மூன்று குணங்களையும் அடக்கியதாகவே உள்ளது. முதலில் பலம் போன்ற ஆறு குணங்களுக்குள் உள்ள மூன்று குணங்களைப் (பலம், ஐச்வர்யம், வீர்யம்) பார்போம்.

விளக்கம் - இங்கு “காலம் என்பது மூன்று குணங்களை உள்ளடக்கியதாகவே உள்ளது” என்னும் வரி காண்க. இந்த மூன்று குணங்கள் - ஸத்வ ரஜோ தாமஸ குணங்கள் அல்ல. அவை பலம் ஐச்வர்யம் , வீர்யம் ஆகியவை ஆகும். இதனை அடுத்த ச்லோகத்தில் காண்க.

5-26 தத் ஏதத் காலரூபேண ஸ்ருஷ்டௌ ஸம்பரிவர்த்ததே
ஸ்வதச்ச அபரிணாம் இதம் த்ரைகுண்யம் பரிணாமிதத்

பொருள் - மாறாமல் உள்ள இந்த மூன்று குணங்களும் (பலம், ஐச்வர்யம், வீர்யம்) ஸ்ருஷ்டி காலத்தில் தோன்றுகின்றன. இந்தக் காலம் என்பது மாறுபாடு அடையாமல் உள்ளது. இந்தக் காலம் என்பது மூன்று குணங்களின் சேர்க்கை மாற்றம் காரணமாக உண்டானது (குணங்கள் மாறுபாடு அடைவதில்லை, ஆனால் அவை சேரும்போது ஏற்படும் மாற்றம் கூறப்பட்டது).

5-27 காலகால்யாத்மகம் த்வந்த்வம் அசித் ஏதத் ப்ரகீர்த்திதம்
ஸ்ருஜ்ந்த்யா விவிதாந் பாவாந்மம தேவ்யா மஹாஸ்ரீய:

பொருள் - காலமும் அதன் விளைவுகளும் (கால்ய) அசித் வஸ்துக்களாக உள்ளன. எனது ஓர் அம்சமான மஹாஸ்ரீ என்பவளிடம் காலம் ஒரு கருவியாக உள்ளது. இதன் மூலம் அவள் நொடிக்கு நொடி அனைத்தையும் படைத்தபடி உள்ளாள்.

5-28 கால: அயம் கரணத்வேந வர்த்திதே மந்மய: ஸதா
தஸ்மாத் காலமயாத் பத்மாத்விஷ்ணு நாபி ஸமுத்பவாத்

பொருள் – எனது அனைத்துச் செயல்களும் அந்த காலத்தின் மூலம் நடக்கின்றன (அல்லது அந்தக் காலத்தை எனது ஸ்வரூபமாகக் கொண்டு நான் அனைத்தையும் நடத்திக் கொள்கிறேன்). மஹாவிஷ்ணுவின் நாபியில் இருந்து வெளிப்பட்ட காலமயமான தாமரை மலரில்

5-29 ப்ரஹ்மா வேத மயோ ஜஜ்ஞே ஸ த்ரய்யா ஸஹ வீர்யவாந்

ஹிரண்ய கர்ப்ப உக்தோ ய: பூர்வம் லக்ஷ்மீ ஸமுத்பவ

பொருள் – வேதங்களுடன் கூடியவனான ப்ரம்மன் தனது மனைவியுடன் (த்ரயீ என்று கூறப்படும் ஸரஸ்வதி) வெளிப்பட்டான். இந்தப் ப்ரம்மனே முன்பு ஒரு கால கட்டத்தில் லக்ஷ்மி மூலமாக வெளிப்பட்ட ஹிரண்யகர்ப்பன் ஆவான்.

5-30 மஹாகாஸீ ஸமுத் பூதா யா ஸா நாரீ த்ரயீ ஸ்ம்ருதா

ததே தத் மிதுநம் ஜஜ்ஞே விஷ்ணோர் நாபி ஸரோருஹாத்

பொருள் - த்ரயீ என்ற இவள் மஹாகாளியிடம் இருந்து தோன்றியவள் ஆவாள். இப்படியாக விஷ்ணுவின் நாபியில் இருந்து வெளிப்பட்ட தாமரையில் இருந்து இந்த ஜோடி (ப்ரம்மன் - த்ரயீ) வெளிப்பட்டது.

5-31 பத்மம் பத்ம உத்பவ த்வந்த்வம் தத் ஏதத் த்ரிதயம் ஸஹ

மஹாந் தாமஸ ஆக்யாதோ விகார: பூர்வகைர்புதை:

பொருள் – இந்தத் தாமரை மலர் மற்றும் அதில் இருந்து வெளிப்பட்ட இருவர் (ப்ரம்மன், த்ரயீ என்னும் ஸரஸ்வதி) ஆகிய மூன்றும் இணைந்து மஹாந் என்பது உருவாகக் காரணம் ஆகின்றன. இந்த மஹாந் என்பது தாமஸம் நிறைந்ததாகவே உள்ளது. இப்படியாகவே அனைத்தும் உணர்ந்தவர்கள் முன்பு கூறியுள்ளனர்.

5-32 ப்ராணோ ஹிரண்யகர்ப்பச்ச புத்திச்ச இதி த்ரிதா பிதா

பத்ம பும்ஸ்தீர் ஸமாலம்பாந் மஹாத்த்வம் தஸ்ய சப்த்யதே

பொருள் - இந்த மஹாந் என்பது உருவாகக் காரணமாக இருந்த தாமரை மலரானது ப்ராணனையும், ஹிரண்யகர்ப்பன் என்பது ஆணையும், புத்தி என்பது பெண்ணையும் குறிப்பதாக உள்ளது.

5-33 குண: ப்ராணஸ்ய து ஸ்பந்தோ புத்தேரத்ய வஸாயதா
தர்மாதிகதர்மாத்யம் த்வயம் பும்ஸோ குணோ மத:

பொருள் - ப்ராணன் என்பதன் தன்மையானது நகர்தல், அதிர்தல் (ஸ்பந்தம்) எனலாம்; புத்தியின் தன்மை சிந்தித்தல் (அத்யவஸாய); புருஷர்களின் லக்ஷணம் என்பது தர்மம் அதர்மம் என்பதாகும்.

5-34 தர்மோ ஞானம் ச வைராக்யம் ஐச்வர்யம் சேதி வர்ணித:
தர்மாதிகோருணோ யஸ்மாத் அதர்மாத்யா: ப்ரகீர்த்திதா:

பொருள் - தர்மம் என்பது தர்மம், ஞானம், வைராக்யம் மற்றும் ஐச்வர்யம் ஆகியவற்றைத் தன்னுள் அடக்கியதாகும். இவற்றின் எதிர்மறையான அதர்மம் என்பது அதர்மம், அஜ்ஞானம், வைராக்யம் இன்மை மற்றும் குறைகளுடன் இருத்தல் என்பவை ஆகும்.

5-35 மஹாந்தம் ஆவிசாந்த்யேநம் ப்ரேரயாமி ஸ்வ ஸ்ருஷ்டயே
ப்ரேர்யமாணத் தத: தஸ்மாத் அஹங்காரச்ச ஜஜ்ஞிவாந்

பொருள் - ஸ்ருஷ்டியின் பொருட்டு நான் அந்த மஹாந் என்பதில் ப்ரவேசித்தேன். இந்தச் செயல் மூலமாக மஹத் என்ற அதிலிருந்து அஹங்காரம் வெளிப்பட்டது.

5-36 பூர்வம் ய: சங்கர: ப்ரோக்தோ மஹாமாயா ஸமுத்பவ:
யா பத்நீ தஸ்ய கௌரீ ஸா ஜஜ்ஞே அபிமதிரத்ர து

பொருள் - மஹாமாயாவிலிருந்து வெளிப்பட்டவளும், சங்கரனின் பத்தினியும் ஆகிய கௌரி, “என்னுடையது” என்ற எண்ணமாக வடிவம் எடுத்தாள்.

குறிப்பு - “நான்” என்பது அஹங்காரம் , “எனது” என்பது அஹமதி என்பதாகும்.

5-37 ஆவிச்ய அமும் அஹங்காரம் ஸ்ருஷ்டயே ப்ரேரயாம்யஹம்
ஸ பபூவ த்ரிதா பூர்வம் குணவ்யதிகராத்ததா

பொருள் - அந்த அஹங்காரம் என்பதில் ப்ரவேசித்த நான், அதனை மேலும் வளரச் செய்தேன். மூன்று குணங்களின் காரணமாக அந்த அஹங்காரம் என்பது மூன்று விதமாக உருவெடுத்தது.

5-38 தாமஸ: தத்ர பூதாதிஸ்தஸ்ய ஸர்வம் இதம் ச்ருணு

பூதாதே சப்த தந்மாத்ரம் தந்மாத்ராத் சப்த ஸம்பவ:

பொருள் - தாமஸ குணத்தின் பாதிப்பு காரணமாக, அஹங்காரத்திலிருந்து பூதாதி என்பது உற்பத்தி ஆகிறது. இந்தப் பூதாதியில் இருந்து சப்தத்தின் அடிப்படை தந்மாத்திரை வெளிப்படுகிறது. இந்த சப்த தந்மாத்திரையில் இருந்து சப்தம் உண்டாகிறது.

5-39 மத்ப்ரேரிதாத் சப்த மாத்ராத் ஸ்பர்சமாத்ரம் பபூவ ஹ

ஸ்பர்சஸ்து ஸ்பர்ச தந்மாத்ராத் தந்மாத்ராத் ப்ரேரிதாந்மயா

பொருள் - சப்தம் என்ற அதிலிருந்து எனது தூண்டுதலின் காரணமாக ஸ்பர்சம் என்பதன் அடிப்படை தந்மாத்திரை வெளிப்படுகிறது. இந்த ஸ்பர்ச தந்மாத்திரையில் இருந்து ஸ்பர்சம் (தொடு உணர்ச்சி) வெளிப்படுகிறது.

5-40 தத் ஆஸீத் ரூப தந்மாத்ரம் தஸ்மாத் ச ப்ரேரிதாந்மயா

ரூபம் ஆவிர்ப்ப பூதாத்யம் ரஸமாத்ரம் தத: பரம்

பொருள் - ஸ்பர்ச தந்மாத்திரையில் இருந்து ரூப தந்மாத்திரை வெளிப்படுகிறது. இந்த ரூப தந்மாத்திரையில் இருந்து, எனது தூண்டுதலின் காரணமாக ரஸ தந்மாத்திரை வெளிப்படுகிறது.

விளக்கம் - ச்லோகம் 38, 39, 40 ஆகியவற்றில் கூறப்பட்டதை சற்று அறிந்து கொள்ள வேண்டும். முதலில் சப்த தந்மாத்திரை வெளிப்பட்டது. இது ஆகாய வடிவம் ஆகும். அது செவிகளால் உணரப்படுவதாகும். ஆகாயத்தின் ஓசையை நாம் அமைதியான சூழ்நிலையில் கேட்க இயலும். அடுத்து ஸ்பர்ச தந்மாத்திரை என்பது வெளிப்படுகிறது. இது காற்று வடிவமாகும். இதனை நாம் தொடு உணர்ச்சி மூலம் அறியலாம். அடுத்து ரூப தந்மாத்திரை வெளிப்படுகிறது. இது நெருப்பு வடிவமாகும். இதனை நாம் கண்களால் காண இயலும். அடுத்து ரஸ தந்மாத்திரை வெளிப்படுகிறது. இது நீர் வடிவமாகும். இதனை நாம் நாக்கால் உணர்ந்து சுவைக்க இயலும். அடுத்த ச்லோகத்தில் அடுத்து உள்ள கந்த தந்மாத்திரை கூறப்பட உள்ளது. இது வாசனை வடிவமாகும். இதனை நாம் மூக்கு மூலம் அறியலாம். இது பூமியைக் குறிக்கும். ஆக ஐந்து புலன்கள், ஐந்து பூதங்கள் விளக்கப்பட்டதும் காண்க.

5-41 ரஸமாத்ராந்மயா சஷிப்தாத் தஸ்மாஜ்ஜ்ஞே ரஸஸ்தத:
கந்த தன்மாத்திரம் அபி ஆஸீத் தஸ்மாத் ச ப்ரேரிதாந் மயா

பொருள் - இந்த ரஸ தன்மாத்திரையில் இருந்து, எனது தூண்டுதலின் காரணமாக, ரஸம் என்னும் நீர் வெளிப்பட்டது. அதில் இருந்து கந்த தன்மாத்திரை என்னும் வாசனைக்கான அடிப்படை வெளிப்பட்டது.

5-42 சுத்தோ கந்த: ஸமுத் பூத இதீயம் பௌதிகீ பிதா
மாத்ராணி ஸுக்ஷ்ம பூதாநி ஸ்தூல பூதாநி ச அபரே

பொருள் - கந்த தன்மாத்திரையானது என்னால் தூண்டப்பட்டு தூய்மையான மணம் வெளிப்படும்படிச் செய்யப்பட்டது. இப்படியாகவே தன்மாத்திரைகள் உண்டாயின. இந்தத் தன்மாத்திரைகள் என்பது ஸுக்ஷ்மமானவை ஆகும். இவற்றைத் தவிர மற்றவை அனைத்தும் ஸ்தூலமானவை ஆகும்

குறிப்பு - தன்மாத்திரைகள் சப்தம், தொடுதல், ரூபம், ரஸம், கந்தம் எனப்படும். இவை அனைத்தும் ஸுக்ஷ்மமாக (அந்தந்த புலன்களால் உணர இயலாதவை; உதாரணமாகச் சப்தம் என்னும் தன்மாத்திரையை நாம் காதால் கேட்க இயலாது, ஆயினும் அது உள்ளது) உள்ளன. இவை ஸ்தூலமாக நமக்குத் தோன்றுகின்ற ஆகாயம், காற்று, நெருப்பு, நீர் மற்றும் பூமி ஆகியவற்றின் ஆதாரமாக உள்ளன.

5-43 சப்தாதய: ஸமாக்யாதா குணா: சப்தாதயஸ்து யே
ஸ்தூல பூதா விஸர்க்காஸ்தே நான்யே சப்தாதயோ குணா:

பொருள் - சப்தம் முதலானவற்றின் தன்மைகள் அனைத்தும் அந்தந்த தன்மாத்திரைகளின் (அல்லது அந்தந்த ஸுக்ஷ்மங்களின்) வெளிப்பாடாக உள்ளன. அவை அந்த தன்மாத்திரைகள் இன்றி தனித்து இருக்க இயலாது.

5-44 சாந்தத்வம் ச ஏவ சோதரத்வம் மூடத்வம் ச இதி தத் த்ரிதா
ஸத்த்வாத் உந்மேஷ ரூபாணி தாந் ஸுக்ஷ்மேஷு ஸந்தி ந

பொருள் - ஸத்வம் முதலான குணங்களின் வெளிப்பாடாக உள்ள - சாந்தமாக இருந்தல், அசைதல், அறிவற்று இருத்தல் முதலான தன்மைகள் ஸுக்ஷ்ம நிலையில் காணப்பட மாட்டாது.

5-45 தேந தந்மாத்தரதா தேஷாம் ஸுக்ஷமாணாம் பரிகீர்த்திதா
ஸுக துக்காதிதாயித்வாத் ஸ்தூலத்வம் இதரத்ர து

பொருள் - (கடந்த ச்லோகத்தில் உள்ள கருத்து) - அதன் காரணமாகவே ஸுக்ஷமமாக உள்ள அனைத்தும் தன்மாத்திரைகளின் தன்மைகளை அப்படியே கொண்டுள்ளன என்று கூறப்படுகின்றன. மற்ற அனைத்தும் சுகதுக்கங்களை அளித்தபடி உள்ளதால் (அல்லது சுகதுக்கங்களை வெளிப்படுத்தியபடி உள்ளதால்), அவை ஸ்தூலத்தின் தன்மை கொண்டுள்ளன என்றாகிறது.

5-46 ஸ்தூலாநாமேவ பூதாநாம் த்ரிதாவஸ்தா ப்ரகீர்த்திதா
ஸுக்ஷமாச்ச பித்ருஜாச்ச ஏவ ப்ரபுத இதி பேதத:

பொருள் - ஸ்தூலமான வஸ்துக்கள் அனைத்தும் மூன்று விதமான நிலைகளில் காணப்படும். அவையாவன ஸுக்ஷமம், பித்ருஜம், ப்ரபூதம் - என்பன ஆகும்.

5-47 கடாத்யா விவிதா ப்ரஹ்மா: ப்ரபூதா இதி சப்த்யதே
சுக்ல சோணீத ஸம்பூதா விசேஷா: பித்ருஜா: ஸ்ம்ருதா

பொருள் - இந்த உலகில் காணப்படும் கடம் போன்ற பல்வேறு பொருள்கள் ப்ரபூதா என்று கூறப்படுகின்றன. இரத்தத்துடன் விந்து கலப்பதால் உண்டாகும் உயிர்கள் அனைத்தும் பித்ருஜம் எனப்படுகின்றன.

5-48 ஸுக்ஷமாஸ்து பஞ்சபூதா: ஸ்யு: ஸுக்ஷம தேஹவ்யபாச்ச்ரய:
ஸர்க்கோ பூதாதிஜோ ஹி ஏவம் க்ரமச: பரிகீர்த்தித:

பொருள் - ஸுக்ஷம நிலையானது பஞ்சபூதங்களான ஆகாயம், காற்று, நீர், நெருப்பு மற்றும் பூமி ஆகியவற்றுடன் கூடியது. இதன் மூலம் ஸுக்ஷம நிலையில் உள்ள தேஹம் உண்டாகிறது. இப்படியாக பூதாதி என்பதில் இருந்து அனைத்தும் தோன்றும் விதமானது நிறைவு செய்யப்பட்டது.

5-49 அஹங்காரஸ்ய யாவம்சௌ ரஜ: ஸத்வமயம் ஆச்ரயௌ
வைகாரிக இதி ப்ரோக்த: ஸாத்த்விகோ அஸ்தயோ: பர:

பொருள்- ஸத்வம் மற்றும் ரஜஸ் ஆகியவற்றை உள்ளடக்கிய அஹங்காரம் என்பதில் ஸத்வம் மட்டுமே உள்ள பகுதியானது வைகாரிகம் எனப்படுகிறது.

5-50 தைஜஸ்: கதித: ஸத்பிஸ்தயோ: ஸ்ருஷ்டிமிமாம் ச்ருணு
வைகாரிகாத் அஹங்காராத் ஆஸீத் ச்ரோத்ராதித் இந்த்ரியம்

பொருள் - அஹங்காரம் என்பதில் ரஜஸ் மட்டுமே உள்ள பகுதியானது தைஜஸம் என்று அறிஞர்களால் கூறப்படுகிறது. இவற்றிலிருந்து மற்றவை எவ்விதம் தோன்றின என்று கூறுகிறேன், கேட்பாயாக. செவிகள் (கேட்கும் உறுப்புக்கள்) முதலான ஞான இந்த்ரியங்கள் அனைத்தும் வைகாரிக அஹங்காரத்திலிருந்து வெளிப்படுகின்றன.

5-51 கர்ம இந்த்ரியம் ச வாகாதி தைஜஸாத் ஸம்ப்ரவர்த்ததே
உபயஸ்மாத் ததச்சாஸீத் புத்தி கர்ம இந்த்ரியம் மந:

பொருள் - வாக்கு முதலான கர்ம இந்த்ரியங்கள் அனைத்தும் தைஜஸ அஹங்காரத்திலிருந்து தோன்றுகின்றன. கர்ம இந்த்ரியம், ஞான இந்த்ரியம் ஆகிய இரண்டின் கலவையாக உள்ள புத்தி என்பது வைகாரிகம் மற்றும் தைஜஸம் ஆகிய இரண்டிலிருந்தும் தோன்றுகிறது.

5-52 ச்ரோத்ரம் த்வக் ச ஏவ ச சஷ்ச ஜிஹ்வா த்ராணாம் ச பஞ்சமம்
புத்தி இந்த்ரியாணி பஞ்சாஹு: சக்திரேணா மதாத்த்மிகா

பொருள் - கேட்கும் உறுப்பு, தொடு உணர்தல் அறியும் உறுப்பு, காணும் உறுப்பு, சுவைக்கும் உறுப்பு மற்றும் மணம் அறியும் உறுப்பு ஆகிய ஐந்தும் கர்ம இந்த்ரியங்கள் ஆகும். அவற்றின் சக்தியாக நானே உள்ளேன்.

5-53 வாக் ச ஹஸ்தௌ ச பாதௌ ச த்தோபஸ்தம் ச பாயு ச
கர்ம இந்த்ரியாணி பஞ்சாஹு: சக்திரேண மதாத்த்மிகா

பொருள் - வாக்கு, கைகள், கால்கள், மர்மக்குறிகள் மற்றும் ஆசனவாய் ஆகிய ஐந்தும் கர்ம இந்த்ரியங்கள் ஆகும். இவற்றின் சக்தியாகவும் நானே உள்ளேன்.

5-54 யா ஸா விஜ்ஞானசக்திர்மே பாரம்பர்ய க்ரமாகதா
புத்தி இந்த்ரியாணி அதிஷ்டாய விஷயேஷு ப்ரவர்த்ததே

பொருள் - அனைத்தையும் அறிந்து கொள்ளவல்ல எனது சக்தியானது, படிப்படியாக இந்த உற்பத்திகளில் இறங்குகிறது. இதன் காரணமாகவே இந்த ஞான இந்த்ரியங்கள் தங்களுக்கான பொருள்களை உணர இயல்கிறது (அல்லது எனது சக்தியே இந்த்ரியங்களை அவற்றின் விஷயங்களின் திருப்புகிறது).

5-55 க்ரியா சக்திச்ச யா ஸா மே பாரம்பர்ய க்ரமாகதா
கர்ம இந்த்ரியாணி அதிஷ்டாய கர்த்தவ்யேஷு ப்ரவர்த்ததே

பொருள் - எனது க்ரியா சக்தி (செயலாற்றும் திறன்) என்பது படிப்படியாக உற்பத்தியில் இறங்குகிறது. இந்தச் சக்தியானது கர்ம இந்த்ரியங்களை அவற்றின் செயல்களில் ஈடுபடுத்துகிறது.

5-56 ச்ரோத்ரஸ்ய விஷய: சப்த: ச்ரவணம் ச க்ரியா மதா
த்வசச்ச விஷய: ஸ்பர்ச: ஸபர்சநம் ச க்ரியா மதா

பொருள் - கேட்கும் உறுப்பின் விஷயமாக ஒலி உள்ளது. இந்த உறுப்பின் பணி என்பது கேட்பதாகும். உணர்ந்து கொள்ளும் உறுப்பின் விஷயமாகத் தொடுதல் உள்ளது. இந்த உறுப்பின் பணி என்பது தொடுதலை உணர்தல் ஆகும்.

5-57 சக்ஷுஷோ விஷயோ ரூபம் தர்சனம் ச க்ரியா மதா
ஜுஹ்வாயா விஷயோ ரஸ்யோ ரசனம் ச க்ரியா மதா

பொருள் - பார்க்கும் உறுப்பின் விஷயமாகக் காட்சிகள் உள்ளன. இதன் பணியானது காண்பது ஆகும். சுவைக்கும் உறுப்பின் விஷயமாகச் சுவை உள்ளது. இதன் பணி என்பது சுவை அறிதல் ஆகும்.

5-58 க்ராணஸ்ய விஷயோ கந்த ஆக்ராணம் ச க்ரியா மதா
வ்ருத்தயோ விஷயேஷ்வஸ்ய ச்ரோத்ராதே: ச்ரவணாதய:

பொருள் - நுகரும் உறுப்பின் விஷயமாக மணம் உள்ளது. இதன் பணியானது மணம் அறிதல் ஆகும். இவ்விதமாகக் கேட்கும் உறுப்பு கேட்டபடி இருத்தல் முதலான செயல்பாடுகள்(அடுத்த ச்லோகத்தில் தொடரும்).

5-59 ஆலோசநாநி கத்யந்தே தர்மிமாத்ர க்ரஹச்ச ஸ:
திக் ச வித்யுத்ததா ஸூர்ய: ஸோமோ வஸுமதீததா

பொருள் - (கடந்த ச்லோகம் தொடர்கிறது) என்பது ஆலோசநா எனப்படுகிறது. இதன் மூலம் ஒன்றாக உள்ள பொருள்கள் தனித்தனியே பிரித்து அறியப்படுகின்றன (விளக்கம் காண்க). திசைகள், மின்னல், சூரியன், சந்திரன், பூமி ஆகியவை(அடுத்த ச்லோகத்தில் தொடரும்).

விளக்கம் - பொதுவாக இந்த உலகில் அனைத்துப் பொருள்களும் ஒன்றாகவே கலந்து கிடக்கின்றன. உதாரணமாக ஓர் அறையை எடுத்துக் கொண்டால் அங்கு பொருள்கள் உள்ளன, ஓசை உள்ளது, மணம் உள்ளது, சுவை அளிக்கும் உணவு உள்ளது. நமது அந்தந்த புலன்கள், இவ்விதமாகக் கலந்து கிடக்கும் பொருள்களைச் சரியாகப் பிரித்து எடுத்துக் கொள்கின்றன. கண் பார்க்கிறது, மூக்கு மணம் வீசும் பொருள்களை அறிகிறது - போன்றவை. இதுவே இங்கு உணர்த்தப்பட்டது.

5-60 அதி தைவம் இதி ப்ரோக்தம் க்ரமாச்ச்ரோத்ராதி பஞ்சகே
அதி பூதாம் இதி ப்ரோக்த: சப்தாத்யோ விஷய: க்ரமாத்

பொருள் - ... (கடந்த ச்லோகம் தொடர்கிறது) கேட்கும் உறுப்பு முதலான ஐந்து இந்திரியங்களின் அபிமான தேவதைகளாக உள்ளன. இவற்றின் விஷயமாக உள்ள ஒலி போன்றவை, பூதங்கள் என்று கூறப்படுகின்றன.

5-61 ச்ரோத்ராதி பஞ்சகம் த்வேததத்யாத்மம் பரீகீர்த்திதம்
ச்ரோத்ராதே: ஸாத்விகாத் ஸ்ருஷ்டிர் வியதாதித்யபேஷ்யா

பொருள் - இவ்விதமாகக் கேட்கும் உறுப்பு முதலான ஐந்து ஞான இந்திரியங்களும் அத்யாத்மம் எனப்படும். கேட்கும் புலன் முதலான ஐந்தும் ஆகாயம் முதலான பூதங்களின் ஸாத்வீக குணத்தில் இருந்து வெளிப்படுவதாகும்.

5-62 தேந பெளதிகம் இதி உக்தம் க்ரமாச்ச்ரோத்ராதி பஞ்சகம்
வாசஸ்து விஷய: சப்தோ வசநம் ச க்ரியா மதா

பொருள் - இப்படியாக உள்ள கேட்கும் உறுப்பு போன்ற ஐந்தும் அந்தந்த பூதங்களைச் சேர்ந்ததாக உள்ளன. உதாரணமாக, பேசும் உறுப்பின் விஷயமாக ஒலி உள்ளது. பேசுதல் என்பது அந்த உறுப்பின் செயல்பாடாக உள்ளது.

5-63 ஹஸ்த இந்திரியஸ்ய சாதேயமாதாநம் ச க்ரியா மதா
பாத இந்திரியஸ்ய கந்தவ்யம் கமநம் ச க்ரியா மதா

பொருள் - பிடித்துக்கொள்ளுதல் என்ற விஷயத்துக்கு உட்பட்ட பொருள்கள் அனைத்தும் கரங்களுக்கு விஷயமாக உள்ளன. இதன் செயல்பாடு என்பது பிடித்துக்கொள்ளுதல் ஆகும். சென்றடையும் இடம் என்பது கால்களுக்கு விஷயமாக உள்ளது. நகர்தல் என்பது இதன் செயல்பாடாக உள்ளது.

5-64 உபஸ்தஸ்ய தத் ஆநந்த்யமாநந்தச்ச க்ரியா ததா
விஸ்ருஜ்யம் விஷய: பார்யோர் விஸர்கச்ச க்ரியா ததா

பொருள் - ஆனந்தம் அளிக்கும் அனைத்தும் ஆண் - பெண் குறிகளின் விஷயமாக உள்ளன. அனுபவித்தல் என்பதே இந்த உறுப்புக்களின் செயல்பாடாக உள்ளது. வெளியேற்றப்படும் கழிவு என்பது ஆசனவாயின் விஷயமாக உள்ளது. வெளியேற்றுதல் என்பதே அதன் செயலாக உள்ளது.

5-65 ஹஸ்தாதிகம் சதுஷ்கம் யத்தத் பஞ்ச விஷயாத்மகம்

அக்நி: இந்த்ரச்ச விஷ்ணுச்ச தைதவாத்ய: ப்ரஜாபதி:

5-66-1 மித்ரச்ச இதி க்ரமாஜ்ஞேயா ஆதிதேவா விசசுஷணை:

பொருள் - கரங்கள் தொடக்கமாக உள்ள மற்ற நான்கு கர்ம இந்த்ரியங்களும் அவைகளின் ஜந்து விஷயங்களில் ஈடுபட்டபடியே உள்ளன. இவற்றின் அதிபதி தேவதைகளாக அக்னி (வாக்கு), இந்த்ரன் (கைகள்), விஷ்ணு (கால்கள்), ப்ரஜாபதி (மர்மக்குறி) மற்றும் மித்ரன் (ஆசனவாய்) ஆகியோர் உள்ளனர். இப்படியாகவே கற்றவர்கள் கூறுகின்றனர்.

5-66-2 சப்த: பஞ்சாத்மகம் ச ஏவ வாகாதேர் விஷயோ ஹி ய:

5-67 ஸ: ஆதி பூத இதி ப்ரோக்தோ வாகாத்யத்யாத்மம் உச்யதே

மநஸ்து ஸஹகார்ய அஸ்மிந் உபயத்ராபி பஞ்சகே

பொருள் - சப்தம் முதலான புலன் உறுப்புகளுக்கு விஷயமாக உள்ள ஜந்து பொருள்களும் ஆதிபூதம் எனப்படும். வாக்கு முதலான உறுப்புகள் அத்யாத்மம் எனப்படும். மனம் என்பது இந்த இரண்டு விதமான இந்த்ரியங்களுக்கும் (கர்ம மற்றும் ஞான) துணையாக உள்ளது.

5-68 ஞானேந்த்ரிய கணைச்ச ஏதத் விகல்பம் தநுதே மந:

விகல்போ விவிதா க்ல்ருப்திஸ்த்ச்ச ப்ரோக்தம் விசேஷணம்

பொருள் - ஞான இந்த்ரியங்களின் துணையுடன் மனமானது அனைத்து வஸ்துக்களின் தனித்தன்மைகளை அறிகிறது. விகல்பம் என்பது மனமானது எந்த ஒன்றின் மூலம் இவ்விதம் பிரித்து அறிகிறதோ அதுவே ஆகும். இத்தகைய தனித்தன்மை என்பது விசேஷணம் எனப்படுகிறது.

மற்றொரு பொருள் - (இதற்கு வேறு விதமாகவும் பொருள் கூறலாம்) ஞான இந்த்ரியங்களின் துணையுடன் மனம் பலவிதமான விகல்பங்களை அறிகிறது. விகல்பம் என்பது பலவிதமான கற்பனைகள் என்று கூறப்படும். இதன் மூலம் பொருள்களின் விசேஷமான தன்மைகளும் உற்பத்தி ஆகின்றன.

உதாரணம் – மேலே முதலில் கூறப்பட்டதை ஓர் உதாரணம் மூலம் காண்போம். வெண்மையாக பால், சுண்ணாம்பு, காகிதம் என்று பல உள்ளன. இதில் உண்ணக்கூடிய வஸ்து எதுவென்றால் பால் என்று மனம் அறிந்துகொள்கிறது. இதனை ஞான இந்திரியங்கள் மூலம் அறிகிறது. பால் என்று பிரித்து அறியப்பட்ட வஸ்து விகல்பம் என்று (பெயர்ச்சொல்லாக) கூறப்படுகிறது. பாலின் சுவை, மணம் போன்ற தனித்தன்மைகள் விசேஷணம் என்று கூறப்படுகின்றன.

5-69 தர்மேண ஸஹ ஸம்பந்தோ தர்மிணச்ச ஸ உச்சயதே

விகல்ப: பஞ்சதா ஜ்ஞேயோ த்ரவ்ய கர்ம குணாதிபி:

பொருள் - விசேஷணம் என்பது விகல்பத்தின் ஒரு தன்மை என்றே கொள்ளப்படும். ஒரு பொருள், அந்தப் பொருளின் தன்மை ஆகிய இரண்டிற்கு இடையே உள்ள தொடர்பு என்பது விகல்பம் எனப்படும். இந்த விகல்பம் என்பது த்ரவ்யம், கர்மம், குணம் போன்றவற்றின் வேறுபாடுகள் கருதி ஐந்து வகைப்படும்.

விளக்கம் - தர்மம் என்பது ஒரு பொருளின் குணம் என்பதாகும். தர்மி என்பது அந்தக் குணம் கொண்ட வஸ்து ஆகும். இவை இரண்டிற்கும் இடையே உள்ள தொடர்பு என்பது விகல்பம் என்று கூறப்படுகிறது. இந்தத் தொடர்பானது செயல்பாடு குறித்து இருக்கலாம், குறிப்பட்ட குணம் குறித்து இருக்கலாம். இப்படி உள்ள விகல்பம் ஐந்து வகைப்படும்.

5-70 தண்டிதி த்ரவ்ய ஸம்யோகாச் சக்லோ குண ஸமந்வயாத்

கச்சதீதி க்ரியாயோகாத் புமாந் ஸாமாந்ய ஸம்ஸ்திதே:

5-71 டித்த: சப்த ஸமாயோகாதிதீயம் பஞ்சதா ஸ்திதி:

கர்மேந்த்ரிய: குணை: ச ஏதத் ஸங்கல்பம் தநுதே மந:

பொருள் – குச்சி என்பது ஒரு பொருள், வெண்மை என்பது குணம், நடத்தல் என்பது செயல்பாடு (கர்மம்), மனிதன் என்பவன் குறிப்பட்ட பண்புகள் கொண்ட ஒரு வகை, சப்தம் என்ற வகையில் பேச்சின் சப்தம் என்பது ஒரு வகை போன்ற ஐந்தும் விகல்பத்தின் வகைகள் ஆகும். கர்ம இந்திரியங்களின் துணையுடன் மனம் ஸங்கல்பம் என்பதை அடைகிறது.

விளக்கம் – ஐந்து வகையான விகல்பங்கள் – பொருள் ரீதியான வேறுபாடு, குணவேறுபாடு, கர்மங்களில் வேறுபாடு, பிரிவுகளில் வேறுபாடு, வகைகளில் வேறுபாடு என்பதாகும். இவை உதாரணம் மூலம் மேலே கூறப்பட்டன. பல பொருள்கள் உள்ளபோது, “இது குச்சி” என்று எடுத்தல் த்ரவ்ய விகல்பம் ஆகும். பல நிறங்களில், “இது வெண்மை” என்று தீர்மானித்தல் குண விகல்பம் ஆகும். இது போன்றே மற்ற உதாரணங்களுக்கும் கொள்க. ஸங்கல்பம் என்பது உறுதி ஆகும்.

5-72 ஓளதாஸீஷ்யச்யுதிர்யா ஸா ஸங்கல்ப உத்யோக நாமிகா
அஹங்காரேண ச ஏதஸ்மிந் உபயத்ர குணே ஸ்திதி:

பொருள் – ஆக பலவிதமான வேறுபாடுகளைக் களைந்து தெளிவான ஒன்றை அடைவதே ஸங்கல்பம் என்பதாகும். இவ்விதம் வேறுபாடுகளைக் களைதல் என்னும் செயல்பாடு உத்யோகம் எனப்படுகிறது. இது அஹங்காரத்துடன் சேர்ந்து கொண்டு, இரண்டு விதமான இந்த்ரியங்களையும் ஒன்று சேர்க்கிறது.

5-73 ஞானேந்த்ரிய குணே ஸோ அயமிமானேந வர்த்ததே
தேச கால அந்வயோ ஜ்ஞாது: அபிமான: ப்ரகீர்த்தித:

பொருள் – ஞான இந்த்ரியங்களுடன் இணைந்த அஹங்காரம் என்பது அபிமானமாகப் பரிணமிக்கிறது. அபிமானம் என்பது “நான் இந்த நேரத்தில், இந்த இடத்தில் உள்ளேன்”, என்பது போன்று தன்னை மற்றவற்றுடன் இணைத்துக் கொள்வதாகும்.

குறிப்பு – அபிமானம் என்பதை “நான் இவ்விதம், இது இங்கே உள்ளது”, என்பது போன்ற சிந்தனைகளாகவும் கொள்ளலாம்.

5-74 மமாத்ய புரதோ பாதீத்யேவம் வஸ்து ப்ரதீயதே
கர்மேந்த்ரிய குணே த்வேஷ ஸம்ரம்பேண ப்ரவர்த்ததே

பொருள் – “நான் இப்போது இந்த இடத்தில் காணப்படுகிறேன்”, என்ற எண்ணம் தோன்றுகிறது அல்லவா? இந்த அறிவானது கர்ம இந்த்ரியங்களின் காரணமாகவே உண்டாகிறது. இதுவே ஸம்ரம்பம் என்பது தோன்றக் காரணமாக உள்ளது.

5-75 ஸங்கல்ப பூர்வ ரூபஸ்து ஸம்ரம்ப: பரிகீர்த்தித:
புத்தி: அத்யவஸாயேந ஞானேந்த்ரிய குணே ஸ்திதா

பொருள் – ஸங்கல்பம் என்பது உண்டாவதற்கு ஸம்ரம்பம் என்பதே தொடக்கமாக உள்ளது. புத்தியானது ஞான இந்த்ரியங்களின் குணங்களில் நிலை நிற்கும்போது அத்யவஸாயம் உண்டாகிறது. (அத்யவஸாயம் என்பது ஒரு பொருளைக் குறித்துத் தெளிவாக தீர்மானம் செய்து, ஒரு முடிவுக்கு வருவதாகும்).

5-76 புத்தி: அத்யவஸாய அர்த்த அவதாரணம் உதீர்யதே
அவதாரணம் அர்த்தாநாம் நிச்சய: பரிகீர்த்தித:

பொருள் – எந்த ஒரு பொருளைப் பற்றிய உண்மையான தத்துவத்தையும் அறிந்து கொள்ளுதல் என்பது அத்யவஸாயம் ஆகும். இத்தகைய உறுதியான தீர்மானமே (அவதாரணம்) “நிச்சயம்” என்று கூறப்படுகிறது.

5-77 கர்மேந்த்ரிய குணே புத்தி: ப்ரயத்நேந ப்ரவர்த்திதே
த்ரயோதசவிதம் ஞேயம் தத் ஏதத் கரணம் புதை:

பொருள் – கர்மேந்த்ரியங்களின் துணையுடன் புத்தியானது ப்ரயத்னம் என்னும் பல முயற்சிகளில் நிலை நிற்கிறது. இப்படியாக உள்ள பதின்மூன்று வகைகளை – ஞானத்திற்கான கருவிகள் என்று கூறுகின்றனர்.

5-78 பாஹ்யம் தசவிதம் ஞேயம் த்ரித அந்தகரணம் ஸ்ம்ருதம்
த்ரயோவிம்சதிரேதே து விகாரா: பரிகீர்த்திதா:

பொருள் – இப்படியாக வெளி இந்த்ரியங்கள் என்பது பத்து வகைப்படும் (ஞான இந்த்ரியங்கள் – 5, கர்ம இந்த்ரியங்கள் – 5). அந்தகரணம் என்பது மூன்றாகும் (புத்தி, மனம், அஹங்காரம்). ஆக இந்த இருபத்து மூன்றும் (கடந்த ச்லோகத்தில் கூறப்பட்ட 13 + 10 இந்த்ரியங்கள்) ஆகியவை விகாரங்கள் எனப்படும்.

5-79. கரணாநி தசா த்ரீணி ஸுக்ஷ்மாம்சா ஸ்தூல ஸம்பவா:
ஏதஸ் ஸுக்ஷ்ம சரீரம் து விராஜ: பரிகீர்த்திதம்

பொருள் – ஸ்தூலத்தில் இருந்து வெளிப்பட்ட பத்து இந்த்ரியங்கள் மற்றும் அந்தகரணம் (10+3=13) ஆகியவை ஸுக்ஷ்ம சரீரத்தை உருவாக்குகின்றன. இந்த ஸுக்ஷ்ம சரீரம் விராஜ எனப்படுகிறது.

5-80. வ்யஷ்ட்ய: ஸுக்ஷ்ம தேஹாச்ச ப்ரதிஜீவம் வியவஸ்திதா:
அபவர்க்கே நிவர்த்தந்தே ஜீவேப்யஸ்தே ஸ்வயோநிஜா:

பொருள் – ஒவ்வொரு உயிரிலும் உள்ள ஸுக்ஷ்ம சரீரம் என்பது வெவ்வேறாக உள்ளது. உயிர் பிரியும் நேரத்தில், இந்த ஸுக்ஷ்ம சரீரம் என்பது அந்தந்த ஜீவனில் இருந்து பிரிக்கப்பட்டு விடுகிறது.

5-81. அந்யோந்ய அநுக்ரஹேணதே த்ரயோவிம்சதி ருத்திதா:
மஹாதாத்ய விசேஷாந்தா ஹி அண்டமுத்பாதயந்தி தே

பொருள் - மஹத் தொடங்கி விசேஷணம் வரை உள்ள இருபத்துமூன்று தத்துவங்களும் ஒன்றுக்கொன்று உதவியபடி உள்ளன. இதன் மூலம் அண்டம் உற்பத்தி ஆகிறது.

5-82. தத் அண்டம் அபவத் ஏமம் ஸஹஸ்ராம்சு ஸமப்ரபம்
தஸ்மிந் ப்ரஜாபதிர்ஜஜ்ஞே விராட் தேவச்சதுர்முக:

பொருள் - அந்த அண்டமானது ஆயிரக்கணக்கான கதிர்களுடன் கூடிய சூரியன் போன்று மிகவும் ஒளியுடன் காணப்படுவதாகும். அதில் இருந்து விராட் என்றும், ப்ரஜாபதி என்றும் கூறப்படும் நான்முகன் தோன்றுகிறான்.

5-83. விராஜ்ச்ச மநூர்ஜஜ்ஞே மநோஸ்தே மாநவா: ஸம்ருதா:
மரீசி ப்ரமுகாஸ்தேப்யோ ஜகத் ஏதத் சராசரம்

பொருள் - விராட் புருஷனிடம் இருந்து மனு பிறந்தான். மனு வம்சத்தினர் மாநவாகர் எனப்பட்டனர். இவர்களின் தலைவனாக உள்ள மரீசியிடம் இருந்தே அசையும் பொருள்கள், அசையாப் பொருள்கள் எனப் பலவும் உள்ள இந்த உலகம் உற்பத்தி ஆனது.

5-84. ப்ரகார: அயம் மமோத்யாத்யா லேசதஸ்தே ப்ரதர்சித:
ஸ்வத: சுத்தாபி சித் சக்தி: ஸம்வித அநாதி அபித்யயா

பொருள் - இதுவரை எனது நிலைகளின் சிறிய பகுதியைப் பற்றி மட்டுமே உனக்கு (இந்திரன்) நான் கூறி வந்தேன். நான் தூய்மையானவன், ஞானமயமானவன் என்ற போதிலும் ஜீவன்களின் எல்லையற்ற அவித்யை காரணமாக, அவர்களை அறியாமை சூழ்ந்தபடியே உள்ள நிலையில் படைத்து விடுகிறேன் .

5-85. துக்கம் ஜந்ம ஜராத்யுத்தம் தத்ரஸ்தா ப்ரதிபத்யதே
சுத்த விஜ்ஞான ஸம்பந்தாச் சுத்த கர்ம ஸமந்வயாத்
யதா துநோத்யவித்யாம் தாம் ததா ஸ ஆநந்தம் அச்நுதே

பொருள் - அவித்யை காரணமாக துக்கம், ஜரா என்னும் வயோதிகம் ஆகியவை ஜீவன்களுக்கு என்னால் உண்டாக்கப்படுகிறது. இத்தகைய நிலைகள் கர்மம் போன்றவற்றால் விலகிவிடுகிறது. அதன் பின்னர் ஜீவனுக்கு அதன் இயல்பான ஆனந்தம் உண்டாகி விடுகிறது.

ஸ்ரீலக்ஷ்மீதந்தரம் ஐந்தாம் அத்யாயம் ஸம்பூர்ணம்